

Arrest

nr. 268 359 van 15 februari 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. NDIKUMASABO
Jan Jacobsplaats 1
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 1 september 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 augustus 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 december 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. NKUNDAKOZERA UWASE, die *loco* advocaat M. NDIKUMASABO verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GUSSÉ, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Tirana en beschikt u over de Albanese nationaliteit. Van 2011 tot 2014 woonde u met uw ouders in Griekenland. In deze periode werd er borstkanker vastgesteld bij uw moeder, F.R. (...) (O.V. X). In 2013 werd zij hiervoor geopereerd en kreeg ze na deze operatie ook een chemokuur. Uw moeder leek aan de beterhand. In 2014 verhuisden jullie terug naar Tirana. Twee jaar na jullie verhuis naar Tirana werd er metastase, uitzaaiingen van de borstkanker, vastgesteld bij uw moeder. Hiervoor had zij opnieuw een chemokuur nodig. Jullie gingen hiervoor naar ziekenhuizen van de staat maar kregen hier te horen dat zij de medicatie voor de chemokuur niet hadden. Jullie besloten om naar een privéziekenhuis te gaan, maar moesten hier betalen voor alle medicatie. De

dokter hier was dezelfde als in het staatsziekenhuis. Uw moeder begon tevens pijn te lijden aan haar arm, waarin een verlamming optrad. Ten gevolge van alle medische kosten voor uw moeder, moesten u en uw ouders krap leven. Soms hielp een oom van uw moeder ook met de medische kosten. In maart 2020, net voordat de grenzen sloten, besloot uw moeder om naar België te komen om hier behandeld te worden. Op 12 maart 2020 diende zij een verzoek om internationale bescherming in. Uw moeder diende tevens een aanvraag 9ter in voor medische regularisatie. Hier bleek dat in Albanië de verkeerde diagnose gesteld werd en dat zij een verkeerde behandeling gekregen had waardoor zij verlamd raakte aan haar arm. Op 16 december 2020 werd haar verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond beschouwd. In maart 2021 werd haar aanvraag 9ter goedgekeurd en kreeg uw moeder verblijfspapieren omdat in Albanië de medicatie en zorgen die zij nodig had niet beschikbaar waren. Vanwege de gesloten grenzen omwille van de coronapandemie kon u op dat moment niet afreizen naar België. Op 7 juni 2021 verwierp de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) het beroep van uw moeder tegen de beslissing die door het CGVS genomen werd. Op 10 juni 2021 verliet u Albanië op legale manier en u kwam in België aan op 13 juni 2021. De volgende dag diende u een verzoek om internationale bescherming in.

U heeft geen vrees bij een eventuele terugkeer naar Albanië. U wil enkel hier blijven om voor uw moeder te zorgen.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw origineel Albanees paspoort uitgegeven op 3 april 2012; uw originele Albanese identiteitskaart; uw origineel Albanees rijbewijs; een kopie van de akte van gezinssamenstelling d.d. 1 augustus 2015; een kopie van de akte van gezinssamenstelling d.d. 20 oktober 2016; een kopie van de akte van de burgerlijke stand waaruit blijkt dat uw ouders gescheiden zijn.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is. U heeft in het kader van uw verzoek om internationale bescherming geen feiten of elementen aangehaald waaruit blijkt dat u Albanië hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of wegens een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaart een verzoek te hebben ingediend omwille van de medische problemen van uw moeder, de daaruit voortvloeiende economische problemen en omdat u bij uw moeder in België wil zijn om voor haar te zorgen (CGVS, p. 7 en 9-10). Hierbij moet worden opgemerkt dat dergelijke motieven niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in een eerste en enig middel op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen en “de beoordelingsfout”.

Zij verwijt verweerder dat deze motiveert dat het feit dat zij zou vrezen dat haar moeder in Albanië geen gedegen behandeling zou krijgen geen grond vormt om internationale bescherming aan te vragen en

benadrukt dat zij zich in plaats daarvan concentreert *“op de discriminatie die zij opnieuw zal ervaren, wat zij al heeft meegemaakt”*. Tevens geeft zij aan dat de ernst van de medische toestand van haar moeder haar angst bij het geringste risico rechtvaardigt. Zij gaf namelijk aan dat haar moeder in haar land van herkomst zozeer van behandeling verstoken bleef dat zij naar Griekenland moest reizen om daar haar geluk te beproeven.

Verzoekster concludeert dat zij dus verzoekt om de erkenning als vluchteling of, op zijn minst, om subsidiaire bescherming.

2.2. Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande in hoofdorde om de vluchtelingenstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde om *“de beslissing nietig te verklaren en het dossier naar het CGVS terug te zenden”*.

2.3. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haren hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

3.3. Verzoekster betwist de inhoud van de bestreden beslissing evenmin waar met recht gemotiveerd wordt:

“Bij KB van 14 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

3.4. Uit de verklaringen van verzoekster, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt genoegzaam dat zij ten overstaan van verweerder en ten aanzien van haar land van herkomst geen enkele persoonlijk en individuele vrees voor vervolging en geen enkel persoonlijk en individueel reëel risico op ernstige schade aanhaalde, alsmede dat zij aldaar aangaf enkel een verzoek te hebben ingediend omwille van de medische problemen van haar moeder en omdat zij bij haar moeder in België wilde zijn om voor haar te zorgen. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gemotiveerd:

“Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is. U heeft in het kader van uw verzoek om internationale bescherming geen feiten of elementen aangehaald waaruit blijkt dat u Albanië hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of wegens een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaart een verzoek te hebben ingediend omwille van de medische problemen van uw moeder, de daaruit voortvloeiende economische problemen en omdat u bij uw moeder in België wil zijn om voor haar te zorgen (CGVS, p. 7 en 9-10). Hierbij moet worden opgemerkt dat dergelijke motieven niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.”

In zoverre verzoekster in het verzoekschrift aanhaalt te vrezen dat haar moeder in Albanië geen gedegen behandeling zou kunnen krijgen, kan verder worden opgemerkt dat haar moeder in België, nadat haar aanvraag 9ter werd goedgekeurd, in het bezit werd gesteld van een verblijfsstatus (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.9). Dat of onder welke omstandigheden haar moeder gedwongen zou worden om terug te keren naar Albanië en zich te wenden tot de Albanese gezondheidszorg, wordt dan ook op generlei wijze aannemelijk gemaakt of aangetoond. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat verzoekster hoegenaamd niet aantoot of aannemelijk maakt dat de medische problemen in hoofde van haar moeder op zich vervolging zouden uitmaken of dat haar moeder op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin toont verzoekster middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Dient daarenboven te worden opgemerkt dat, nog los van het voorgaande, in het geheel niet kan worden ingezien en door verzoekster op generlei wijze wordt aangetoond dat of op welke wijze eventuele problemen in het kader van het voorgaande in hoofde van haar moeder ook in haren hoofde zouden (kunnen of dreigen te) leiden tot het ontstaan van een persoonlijke en individuele nood aan internationale bescherming.

Waar verzoekster in het voorliggende verzoekschrift daarnaast nog gewag maakt van *“de discriminatie die zij opnieuw zal ervaren, wat zij al heeft meegemaakt”*, dient tot slot te worden vastgesteld dat verzoekster nalaat hieromtrent ook maar enige, verdere duiding te verstrekken. Te meer nu zij tijdens haar persoonlijk onderhoud bij verweerder kennelijk niet aanhaalde in het verleden slachtoffer te zijn geweest van (al dan niet ernstige) discriminatie, dit element niet aanvoerde als reden die in de weg zou staan van een eventuele terugkeer naar haar land van herkomst en in tegendeel meermaals, expliciet en niet mis te verstaan aangaf dat zij in haar land geen enkel probleem had en enkel hier was om haar moeder bij te staan, kan zij met het uiten van dergelijke algemene en ongefundeerde bewering bezwaarlijk volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst zou dreigen te worden geconfronteerd met (een ernstige vorm van) discriminatie en hiertegen geen bescherming zou kunnen genieten vanwege haar nationale autoriteiten.

Dit alles geldt nog des te meer nu Albanië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 14 december 2020 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

3.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Verzoekster toont gelet op het voorgaande evenmin aan dat in haren hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat er bij een terugkeer naar haar land van herkomst sprake zou zijn van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.7. Uit het voorgaande volgt dat verzoekster geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor de toekenning van internationale bescherming in aanmerking komt. Bijgevolg staat vast dat verzoekster afkomstig is uit een veilig land van herkomst, heeft verweerder, rekening houdend met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, verzoeksters verzoek om internationale bescherming met toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet met recht als kennelijk ongegrond beschouwd en dient verzoeksters beroep te worden verworpen.

3.8. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT